

XXXIII.

Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.

Toen Uilenspiegel nogmaals een bezoek aan Erfurt bracht, bleek het, dat de burgers en studenten het avontuur met den geleerden ezel nog frisch in 't geheugen hadden. Ze waren dus op hun hoede, maar konden toch niet beletten, dat Tijl alweer een slachtoffer maakte.

't Gebeurde ditmaal in de vleeschhal. Talrijke slagers stalden daar hun vleeschwaren uit in kleine kramen en Tijl, die op een schoonen dag ook eens een kijkje kwam nemen, was een en al belangstelling voor de ontelbare, lekker uitzierende worsten en braadstukken. Dat merkte een der neringdoenden en hij vroeg, of mijnheer soms iets van zijn gading gezien had, dat hij graag wilde meenemen.

Uilenspiegel antwoordde:

— Ja, laat eens kijken. Wat zou ik nu zooal meemen?

— Wel, zei de slager, ik heb hier een pracht van een stuk ossenvleesch; neem dat en ge zult niet bedrogen zijn.

— Best, vond Tijl, nam het braadstuk op en wilde zich uit de voeten maken.

De slager vloog echter zijn kraam uit, greep Uilenspiegel bij den arm en riep:

— Neen, kerel, zoo gaat het niet! Ge moet het vleesch eerst nog betalen, begrepen?

— Verschooning, beste man, sprak Tijl bedaard, maar van betalen kan hier geen kwestie zijn. Ge hebt me vriendelijk gevraagd, of ik iets van mijn gading zag, dat ik graag wilde meenemen. Daarna hebt ge me zelf dat stuk vleesch aangewezen. Uw bureu hebben het duidelijk gehoord en kunnen 't getuigen. Niet waar, heeren?

En de schalk wendde zich tot de omstaande slagers, die

Neen, kerel, zoo gaat het niet ! Ge moet het vleesch eerst nog betalen, begrepen ?...

zulks inderdaad bevestigden. Ze hadden namelijk allen een hekel aan dien vent, omdat hij met zijn overdreven roepen steeds de koopers van de andere stalletjes trachtte weg te krijgen en zagen nu de kans schoon, om daarover eens lekker wraak te nemen, zonder dat het hun iets kostte. In een ommezien werd het een twisten en schelden, dat hooren en zien vergingen. Ieder nam de gelegenheid te baat om den schraperigen slager

eens flink de waarheid te zeggen. En onderwijl maakte Tijl, dat hij met den veroverden buit uit de vleeschhal geraakte.

Uilenspiegel moest wel overtuigd zijn, dat hem in die heele geschiedenis niet het minste verwijt trof, want een week nadien zag men hem alweer tusschen de stalletjes wandelen. Daar kreeg de gefopte slager hem ook in de gaten en vroeg spottend, terwijl hij naar een stuk vleesch wees :

— Wil mijnheer wellicht nog eens een braadstukje meenemen ?

— Waarom niet ? vond Uilenspiegel en greep reeds naar het vleesch.

Ditmaal echter was de slager hem te vlug af en legde het stuk buiten bereik van zijn begeerige vingers.

Toen sprak de guit :

— Leg het vleesch terug op zijn plaats, beste man, ik zal 't betalen.

De slager voldeed aan zijn verzoek en Uilenspiegel vervolgde:

— Indien ik iets zeg, dat u ten goede komt, mag ik het stuk dan gratis behouden?

De slager dacht even na en antwoordde toen:

— Van iemand als gij verwacht ik slechts puren onzin. Indien ge echter wat zegt dat me aanstaat, welnu, ja, dan moogt ge 't vleesch meenemen.

— Wees gerust, vriend, sprak Tijl nog, indien mijn woorden u niet bevallen, dan zal ik het vleesch zelfs niet aanraken.

Daarna verhief hij de stem en riep, dat men het door heel de vleeschhal hoorde:

— Kom uit den zak, geliefde geldbeurs, en betaal dezen eerlijken slager!

En zich opnieuw tot den verwonderden man wendend:

— Welnu, beste vriend, bevallen u deze woorden, ja of neen?

— Ze bevallen me best, liet de slager zich ontvallen, en reeds stak hij de hand uit, om de centen in ontvangst te nemen.

Toen richtte Uilenspiegel zich tot de omstanders en sprak:

— Hebt ge dat gehoord, menschen? Dan zult ge 't met mij eens zijn, dat het vleesch zonder meer van eigenaar verandert.

En Tijl greep het braadstuk en wandelde de hal uit, terwijl de slager, door iedereen bespot, woedend met een mes dreigde, zoodat de kooplustige lieden op den loop gingen, bij zijn bureu kochten en hem in zijn vleesch lieten stikken.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddans.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102